

استاد ESTAD

ESKİ TÜRK EDEBİYATI ARAŞTIRMALARI DERGİSİ

[Journal Of Old Turkish Literature Researches]

Prof. Dr. Abdulkerim Abdulkadiroğlu Armağanı

E-ISSN: 2651-3013

Cilt: 5 Sayı: 3 Aralık 2022

ss. 878-880

PROF.DR. ABDULKERİM ABDULKADİROĞLU HOCAMIZA DAİR

Ömer ÖZKAN¹

Abdülkerim hocamızı 2006 yılında kaybettik. Doktoramı 2005 yılında bitirip askere gitmiştim. Çanakkale Eceabat Jandarma Karakolu'nda bir akşam vakti yemekten sonra koğuşa geçmiş ranzamda radyo frekansları arasında gezinirken "Gazi Eğitim Fakültesi hocalarından Prof. Dr. Abdülkerim Abdulkadiroğlu vefat etti." diye geçen bir haberle tesadüfen öğrenmiştim onun vefatını. Şubat ayı başı idi ve yaklaşık üç aydır askerdeydim. Askere gelmeden önce hoca ile görüşmüş helalligini almıştım. Bu defa yüz ifadesi bana cidden çok yorgun gelmişti. Ölüm haberine gerçekten çok üzüldüm, zira Abdülkerim hocamızın bizde yeri ayrıdır. Hemen hoca ile öğrencilik yıllarımızdaki anıları hatırladım. Kendisini ilk olarak Gazi Eğitimdeki öğrencilik yıllarımızda (1993-1997) tanımıştık. Lisans derslerimizdeki yeri oldukça renkli ve farklıydı. İlk defa girdiği sınıflarda her arkadaşına memleketini, ardından oranın tarihî yerlerini, sîmalarını mutlaka sorar sonra da kendisi anlatırdı. Eğer yeterli cevap gelmemişse bazen de o arkadaşını konuyla ilgili ödevlendirirdi. Derslere her zaman yüksek bir enerjiyle gelir ve mutlaka her bir öğrenci arkadaşla ilgilenirdi. Oldukça dikkatliydi. Klasik Türk edebiyatı uzmanı olarak hoca,

¹ Prof. Dr. Gazi Üniversitesi, Eğitim Fakültesi.

Eski Türk Edebiyatı Araştırmaları Dergisi [ESTAD]

Prof. Dr. Abdulkerim Abdulkadiroğlu Armağanı

Cilt: 5 Sayı: 3 Aralık 2022 ss. 878-880

millî ve mahallî kültür unsurları ile de yakinen alâkadar idi. Bunun en güzel örneklerinden birisi benim için, Kırşehirli Ramazan Türk isimli o zaman için hayatta olan bir halk ozanının şiirlerini yayınlamak konusundaki gayret ve çabası olmuştur. Hiç şüphesiz ki bu, Türk kültür ve edebiyatına bir bütün olarak bakmasının sonucuydu.

Bir gün, yıl 1995 olsa gerek, sanıyorum hava hafif serindi ve hoca derse ceketle gelmişti. Bizler ise ağırlıklı olarak sınıfta paltolarımızla oturuyorduk. Hoca tahtada hararetle dersi anlatırken birden durup bize döndü ve siz neden böyle oturuyorsunuz, dedi. Hepiniz gençsiniz genç adam üşür mü, diyerek tüm paltolarımızı çıkarttırmıştı.

Belirli bir şeyi anlattığında öğrencilere de anlattırır, onların da konuya ve derse katılmalarını bir şekilde sağlamak isterdi. Yine bir gün sınıftan birkaç arkadaşı haftaya mevlidi anlatmak üzere ödevlendirdi. O ders gelip çattı ve arkadaşlar tahtada heyecanla mevlidi anlatırlarken hoca birden, sunumu durdurarak, hani gül suyuyla lokum nerede, onları da getirseydiniz, diye takılmıştı. Hocanın tüm öğrencileri üslûbunu bilirler. O, öğrencileriyle şakalaşmayı severdi ve aslında her nüktesiyle kültüre, tarihe, edebiyata ve hayata dair bir şeyler öğretmeyi gaye edinirdi.

Hocanın, lisans öğrencisi iken bende bıraktığı ilk izlenim, kendisinin bir klasik Türk edebiyatı uzmanı olmasının yanında mahallî kültür unsurlarını; Türkiye'nin neredeyse her iline ait mutfak kültüründen tarihi, mimarî ve edebî kültür unsurlarına kadar çok geniş bir yelpazedeki konuları en ince ayrıntısına varıncaya kadar biliyor olması ve hafızasının oldukça güçlü oluşu idi.

Doğrusu hocayı lisans seviyesinde çok yakından tanıyabildiğimiz söylenemez. Onunla asıl tanışmamız Lisansüstü dersler esnasında olmuştur denilebilir.

Gazi Sosyal Bilimler Enstitüsünde Yüksek Lisans ve Doktora seviyesinde de Abdülkerim hocadan dersler aldım. Yüksek Lisans tez danışmanlığımı hocam yürütmüştür. Yüksek Lisans ve Doktora derslerimiz genellikle hocanın odasında olurdu ve bazen de hoca bizi Millî Kütüphaneye, Devlet Arşivlerine veya Vakıflar Genel Müdürlüğü Arşivine götürürdü. Genellikle hocanın aracılığıyla giderdik. Kütüphanelerde veya arşivlerde hoca bize teorik olarak anlattığı konuları uygulamalı olarak gösterirdi. Ders sonrasında bazen hoca bize yemek ısmarlardı.

Hocanın fakülteodaki odası sürekli öğrencilerle dolu idi. Her gelene mutlaka çay ve yiyecek bir şeyler ikram ederdi. Akademik rehberlik ve danışmanlıklar dışında hoca öğrencilerin her türlü dertlerine de çözüm üretmekten asla geri durmazdı. Bunun onlarca örneğine bizzat şahit olmuşumdur.

Kemalnâme-i Hakkı'yı Yüksek Lisansta çalışmam için o tavsiye etmişti ve bu tezi çalışırken İsmail Hakkı Bursevî'ye dair malumatlar bulmak adına, Aziz Mahmut Hüdâyî Tekkesini, İstanbul'un neredeyse Süleymaniye başta olmak üzere tüm kütüphanelerini onun çizdiği harita ve görüşülecek kişilerin isim listeleri eşliğinde tanıyıp gezmiştim. Derslerde "İstanbul'u tanıyıp bilmeden eski edebiyatçı olunamaz" derdi ve daima ondaki zenginlikleri görüp keşfetmeye teşvik ederdi.

Şu fani dünyada bir insan kendisinden geriye ne bırakabilir ki! Her şey aslına rücu ediyor. İşin hakikati böyle. Doğan eninde sonunda ölüyor. Geriye yapılan iyilikler ve ortaya konulan eserler kalıyor.

Neticede Abdülkerim Hocamızın üzerimizde emeği çok. Kendisinden bir ilim adamının vasıflarını öğrenmenin yanında hayata dair de pek çok şey öğrendik. Dürüstlük ve hakkaniyete dair telkin ve tavırlarını etrafındaki herkes bilir. Etrafında olup bitenlere asla duyarsız kalmaz, gerekli gördüğü durumlarda mutlaka bizzat müdahale ederdi. Merhum Hocamız temâyüz etmiş bu yönleriyle bizlere nümûne-i imtisâl olmuştur.

Abdülkerim Hocanın lisanüstü dersler veya odasındaki bazı sohbetler esnasında ilim irfan sahibi birisi anıldığında ardından *el-Fâtîha* dediğini sayısız defa işitmişimdir. Hocanın bu hatırasına hürmetle ben de okuyucuların takdir ve dikkatlerine bu hususu arz etmek istiyorum.

Neticede Abdülkerim Abdülkadiroğlu Hocamız, ilk kez Hocanın odasında tanıdığımız ve zaman zaman lisansüstü derslerde müracaat ettiğimiz Güldeste-i Riyâz-ı İrfân namıyla bilinen eserde geçen bir ifadeyle söylersek "sinn-i şerfleri henüz altmış üçe bâliğ olmuş iken" "tâir-i rûhı kafes-i bedenden pervâz ve hadîka-i enîka-i cinâna âşiyân-sâz" olmuştur. Allah kabrini pür-nûr eylesin.